

РЕШЕНИЕ

№ 2690

гр. София, 21.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 17.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **7740** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156–161 ДОПК.

Образувано е по жалба на Г. М. С., , в качеството му на [фирма],[ЕИК], , срещу ревизионен акт (РА) № 2222–06140–01732–091–001 от 01.06.2015г., издаден от М. А. К., на длъжност началник сектор–възложил ревизията и Надежда Б. Б., на длъжност главен инспектор по приходите–ръководител на ревизията, потвърден с решение №1228 от 10.08.2015г. на директора на дирекция „ОДОП“ [населено място]. С оспорвания акт на жалбоподателя са установени следните задължения:

- данък по чл. 48, ал.2 ЗДДФЛ за довносяне за доходите от стопанска дейност като ЕТ в общ размер на 4 947.95 лева и съответните лихви от 2 146.92 лева, от които за 2008 г. в размер на 787.05 лева и лихви от 482.79 лева, за 2009 г. в размер на 921.62 лева и лихви от 461.13 лева, за 2010 г. в размер на 1 627.50 лева и лихви от 646.33 лева, за 2011 г. в размер на 1 474.26 лева и лихви от 432.71 лева и за 2012 г. в размер на 137.52 лева и лихви от 26.49 лева;
- ДДС, начислен на основание чл. 102, ал. 3 ЗДДС в общ размер на 10 480.27 лева и съответните лихви от 6 297.85 лева за периода 15.09.2008 г. - 14.09.2013 г.
- допълнителни вноски за здравно осигуряване за самоосигуряващо се лице в общ размер на 1 646.31 лева и съответните лихви в размер на 718.65 лева за периода 2008 - 2012 г.

Жалбоподателят оспорва РА като незаконосъобразен, необоснован и

недоказан, издаден в нарушение на процесуалния и материалния закон.

С жалбата се иска съдът да отмени РА и установените с него задължения за данъци и осигуровки, тъй като същите са определени при недоказани констатации, поради неизяснена фактическа обстановка и на базата на обстоятелства, извън периода на ревизията.

Допълнително се излагат доводи, че установените задължения са резултат още на непрецизно позоваване на правните основания, регламентирани с разпоредбите на чл.122, ал.1 от ДОПК, с оглед установената фактическа обстановка при ревизираното лице, както и на неправилно и непълно формиране на данъчната основа по смисъла на чл.122, ал.2, т.1–16 от ДОПК.

В хода на съдебното производство, оспорващият редовно уведомен, се представлява от адвокат П., която поддържа жалбата, предлага да се уважи по изложените в нея доводи. Претендира разноски.

Ответникът–директорът на Дирекция „ОДОП”, редовно призован се представлява от юрисконсулт В., която оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано с издаването на заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р–2222–06140–01732–020–01 от 22.10.2014г., с която на основание чл.112 и чл.113 от ДОПК, М. А. К., началник сектор при ТД на НАП– [населено място], е възложила извършването на ревизия на търговеца. В нея е посочен обхвата на производството за следните видове задължения по периоди:

Данък върху добавената стойност от 15.09.2008г. до 14.09.2013г.;

Здравно осигуряване за самоосигуряващи се от 01.01.2008г. до 31.12.2013г. и

Годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ от 01.01.2008г. до 31.12.2013г.

Заповедта е връчена на 13.11.2014г. на жалбоподателя. Със заповед за изменение на ЗВР №Р–2222–06140–01732–020–002 от 11.02.2015г., издадена от М. К., срокът на ревизията е удължен до 13.03.2015г. Същата е връчена на 25.02.2015г. на Г. С..

В срока по чл.117 от ДОПК е издаден ревизионен доклад (РД) №Р–2222–06140–01732–092–001 от 23.03.2015г., връчен на 01.04.2015г. на жалбоподателя. В срока по чл.117, ал.5 от ДОПК е постъпило възражение с вх.№24–06–1350 от 15.05.2015г., с приложени към него писмени доказателства.

Издаден е РА №Р–2222–06140–01732–091–001 от 01.06.2015г., с който са установени задължения за довносяне в размер общо на 26 237,95лв., от които главница в размер на 17 074,53лв. и лихва в размер на 9 163,42лв., разпределени както следва: по ЗДДС–главница в размер на 10 480,27лв. и лихвите за просрочия към тях общо в

размер на 6 297,85лв.;

по ЗДДФЛ за ЕТ–главница в размер на 4 947,95 лв. и лихва в размер на 2 146,92лв. и задължения за здравно осигуряване–главница в размер на 1646,31 лв. и лихва в размер на 718,65лв.

РА е връчен на 08.06.2015г. на пълномощник на ревизираното лице.

В срока по чл.152, ал.1 от ДОПК е постъпила жалба с вх.№34 –00–285 от 22.06.2015г. по регистъра на ТД на НАП–С. и вх.№ 23–22–1129 от 29.06.2015г. по регистъра на дирекция ОДОП.

В срока по чл.155, ал.1 от ДОПК, решаващият орган–директорът на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП–С., се е произнесъл с решение №1228 от 10.08.2015г., с което е потвърдил РА. Последният е оспорен по съдебен ред.

С решение №485/25.01.2018г. на Административен съд, С. град, постановено по адм. дело №9089/2015г., е отхвърлена жалбата на [фирма],[ЕИК], срещу ревизионния акт. Същото е отменено с решение №9069/03.07.2018г., постановено по адм. дело №3382/2018г. на Върховен Административен съд [населено място] и делото е върнато на АССГ за ново разглеждане от друг състав с указания при новото разглеждане на делото да се назначи повторна съдебно-графологическа експертиза и се поставят допълнителни задачи на ССЧЕ във връзка със заключението на графологическата.

В хода на ревизионното и съдебното производство, съдът установи следната фактическа обстановка:

За ревизираните периоди от 01.01.2008г. до 31.12.2013 г. жалбоподателят-Г. М. С., е местно физическо лице и е регистриран като Едноличен търговец „С.-Г. С.“, считано от 08.11.1995г. Същият е извършвал дейност, състояща се в търговия на дребно в неспециализирани магазини, предимно търговия с железария, бои и др. промишлени стоки с К. – 5212, която осъществявал в магазин, находящ се в [населено място], [улица].

При извършена справка в регистрите на НАП е установено, че едноличният търговец е сключил трудови договори с три лица за проверявания период. За ревизираните периоди същият е декларирал патентна дейност с декларация по чл. 61н от ЗМДТ за облагане с окончателен годишен патентен данък, който е внесен.

На жалбоподателят са връчени искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/, подробно описани в РД.

С писмо вх.№24–06–1350 от 02.02.2015г. са представени декларация от ревизираното лице по чл.124, ал.3 от ДОПК и копия на фактури за отделните данъчни периоди от 2008г. до 2011г. (лист 125-445 от преписката).

С протокол №1048328 от 06.03.2015г. са приобщени доказателства, събрани

при извършена проверка на лицето за установяване на факти и обстоятелства. При проверката установените факти и обстоятелства са обективирани в Протокол за установяване на факти и обстоятелства /ПУФО/ №1414197 от 29.08.2014г.

Приобщените по разписания в ДОПК ред доказателства съдържат връчено на лицето ИПДПОЗЛ №120 от 13.01.2014г., с което са изискани всички документи, първични счетоводни документи и счетоводни регистри, касаещи търговската дейност на търговеца. В отговор са депозирани доказателства, подробно описани в приобщения към ревизията протокол от извършената проверка. В представените документи се съдържат книги за приходите и разходите за 2007г.-2013г.; инвентаризационни описи; месечни финансови отчети и копия на сторно бележки; заповеди за надценки; справки и др.търговски документи.

На основание чл.45 от ДОПК са извършени проверка на други задължени лица. Констатациите от проверките на тези лица са подробно описани в протокола /ПУФО/ и в РД. Установено е, че за ревизираните периоди не са отчетени фактури за покупки на стоки /бои, лепило, железария-кюнци, улуци, брави, кранове, тръби, готварски печки, радиатори и др./, издадени от „Г.-Е.“, „А.“ О., „К. Орбико“ Е., „С. М.“ Е., „Солика“ Е. В Ликвидация, „В. България“ Е., „Д.“ Е., „Д.“ Е., „К. Авс“ О., „Пле – Ер“ О., Ет „Дъга – Г. А.“, Ет „К. - В. К.“.

При проверките са изискани заверени копия на издадените от доставчиците фактури, които [фирма] не е включил в книгата за разходи /не са отразени покупки/, приемо-предавателни протоколи; документи за извършено заплащане, както и други доказателства за извършване на доставките. Установено е, че доставчиците са потвърдили извършването на доставките и издаването на процесните фактури, като са представени заверени копия на последните, писмени обяснения, според които плащанията са извършени в брой. Представени са ПКО, заверени копия от отчети и контролни ленти от ФУ, регистрирани на посочения обект, както и от ЕКАФП регистрирани в НАП за търговски обект - без стационарен обект /разносна търговия/. Относно транспортирането на стоките е констатирано, че за някои от доставките транспортът е извършен от доставчика до обекта на ревизираното лице, за което са представени документи за притежаване на транспортни средства от доставчика, пътни книжки, посочени са шофьори, лица назначени като продавач-разносна търговия, а при други стоките са предавани в обекта на доставчика, т.е закупувани от ревизираното лице на място, в съответния търговски обект.

Установено е, че от жалбоподателя има подадени годишни данъчни декларации /Г./ по чл.50 от ЗДДФЛ за 2008г., 2009г., 2010г., 2011г. и 2012г. В РД подробно са описани декларираните доходи, като същите са от доходи от стопанска дейност като едноличен търговец, за които е попълнено приложение 7 от Г., с което е декларирано облагане с окончателен годишен /патентен данък/.

През ревизирания период е установено, че физическото лице притежава движимо и недвижимо имущество, придобито преди периодите на ревизията, което е описано в оспорвания акт.

След извършен анализ на събраните писмени доказателства органите по приходите са приели , че са налице издадени фактури за доставки на стоки от асортимента на ревизирувания търговец, които не са намерили отражение в счетоводството му, както и че са налице несъответствия между декларираните от доставчиците извършени продажби към ревизираното лице и осчетоводените в счетоводството на ЕТ фактури от същите доставчици. Прието е, че предмет на доставките по фактурите, които не са намерили отражение в счетоводството на лицето са стоки (железария, бои и др.), които са от асортимента на търговската дейност на оспорващия.

Въз основа на установените различия между декларираните като продадени стоки на жалбоподателя от доставчиците, от една страна и декларираните покупки на стоки по фактури от същите доставчици в счетоводството на ЕТ, респективно неотчитане на последващи продажби на тези стоки, е направен извод за наличието на укрити/недекларирани приходи от дейността на търговеца.

Във връзка с наличието на неосчетоводени фактури, ревизиращият орган е приел, че воденото от лицето счетоводство не дава възможност за установяване на данъчната основа за облагане с ДДС, данък върху дохода на физическото лице и задължителните осигурителни здравни вноски на само осигуряващото се лице.

Въз основа на изложеното са констатирани наличия на обстоятелства по реда на чл.122, ал.1, т. 2 и т.4 от ДОПК, а именно: воденото счетоводство не дава възможност за установяване на основата за данъчно облагане, както и че са налице данни за укрити приходи или доходи.

Във връзка с установеното относно приходите от дейността на едноличния търговец, респективно доходите на лицето, на Г. М. С. е връчено уведомление по чл.124, ал.1 от ДОПК за установени обстоятелства по чл.122, ал.1, т.2 и т.4 от ДОПК, а именно воденото счетоводство не дава възможност за установяване на основата за данъчно облагане и за наличие на данни за укрити приходи или доходи. Връчено е Уведомление изх.№24–06–1350 от 21.01.2015г., с което оспорващият е уведомен, че основата за облагане с данък по ЗДДС, ЗДДФЛ и осигурителния доход за установяване на здравни осигурителни вноски на само осигуряващ се ще бъде определена по реда на чл.122 от ДОПК, като е даден срок за представяне на доказателства и изразяване на становище.

В указания за това срок от жалбоподателя са представени доказателства с придружително писмо вх. №24–06–1350 от 02.02.2015 г., а именно: декларация от оспорващия по чл.124, ал.3 от ДОПК и копия на фактури за периоди 2008г.–2011г., без да е представено становище.

Извършен е анализ и преценка на обстоятелствата по чл.122, ал.2, т.1–16 от ДОПК.

I. Относно установените задължения по ЗДДФЛ.

Въз основа на констатираните обстоятелства за всяка от финансовите години

от 01.01.2008 г. до 31.12.2013 г., по реда на чл. 122, ал.2 от ДОПК е определена данъчна основа за облагане с данък върху дохода на физическото лице от приходи от стопанска дейност като едноличен търговец. От извършения анализ на представените счетоводни книги (книга за разходите) е установено, че стоките по спорните фактури не са отразени в тях, т.е не са намерили отражение като разход за закупена стока, не са отразени в книгата за материални запаси (въобще не е завеждана такава книга от жалбоподателя), нито фигурират като наличност в края на периодите, което е установено и от представените наличности на стоките към 31 декември на всяка от ревизираните години.

Н. фактури за закупени стоки са взети предвид като разходи за дейността на едноличния търговец.

Органът по приходите, използвайки размера на приетите средни надценки за всяка от ревизираните години е коригирал прихода от дейността на едноличния търговец. При определяне на данъчната основа за облагане на доходите от стопанската дейност на едноличния търговец са взети предвид и задължителни вноски за здравно осигуряване на самоосигуряващо се лице.

Предвид горното, за всяка от ревизираните години, е коригиран декларирания доход от стопанска дейност на едноличния търговец, както следва:

За 2008г. в Г. е деклариран доход, подлежащ на облагане с патентен данък в размер на 220,00лв., като в приложение №7 са декларирани приходи 44 690,96лв., разходи 41 216,44 лв., доход 3 474,52лв. Данъчната основа за облагане по реда на чл.122, ал. 2 от ДОПК е определена, като са взети предвид стойността на закупените стоки (неотчетени разходи) в размер на 19558,87лв. и неотчетени приходи в размер на 23226,51лв. (формирани от стойността на неотчетените фактури, увеличени с надценка от 22,24 %). Определеният доход в размер на 7142,16лв. е намален със ЗОВ (6%-428,53лв.). Определена е данъчна основа за облагане с данък върху дохода от стопанска дейност като едноличен търговец в размер на 6173,63лв., към която е приложена данъчна ставка за данъка по реда на чл.48, ал.2 от ЗДДФЛ 15%. Вследствие на това е установен данък в размер на 1007,05 лв. Внесеният патентен данък от лицето по реда на ЗМДТ в размер на 220,00 лв. е приспаднал от дължимия данък.

Допълнително установения данък върху доходите на физическото лице е определен в размер на 787,05лв.

За 2009г. в Г. е деклариран доход, подлежащ на облагане с патентен данък в размер на 140,00лв., като в приложение № 7 са декларирани приходи 38 112,70 лв., разходи 34719,55лв., доход 3393,15лв. Данъчната основа за облагане по реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК е определена, като са взети предвид стойността на закупените стоки (неотчетени разходи) в размер на 10690,75лв. и неотчетени приходи в размер на 14990,57лв. (формирани от стойността на неотчетените фактури, увеличени с надценка от 40,22%). Определеният доход в размер на 7 692,67лв. е намален със ЗОВ (8%-615,44 лв.). Определена е данъчна основа за облагане с данък върху дохода от

стопанска дейност като едноличен търговец в размер на 7 077,53лв., към която е приложена данъчна ставка за данъка по реда на чл.48, ал. 2 от ЗДДФЛ -15%, вследствие на което е установен данък в размер на 1061,62 лв. Внесеният патентен данък от лицето по реда на ЗМДТ в размер на 140,00 лв. е приспаднал от дължимия данък.

Допълнително установения данък върху доходите на физическото лице е определен в размер на 921,62 лв.

За 2010г. в Г. е деклариран доход, подлежащ на облагане с патентен данък в размер на 140,00лв., като в приложение №7 са декларирани приходи 42 823,14лв., разходи 37 420,78лв., доход 5 402,36лв. Данъчната основа за облагане по реда на чл.122, ал.2 от ДОПК е определена, като са взети предвид стойността на закупените стоки (неотчетени разходи) в размер на 20 474,33лв. и неотчетени приходи в размер на 27 879,90лв. (формирани от стойността на неотчетените фактури, увеличени с надценка от 36,17%). Определеният доход в размер на 12 807,93 лв. е намален със ЗОВ (8%-1 024,63лв.). Определена е данъчна основа за облагане с данък върху дохода от стопанска дейност като едноличен търговец в размер на 11783,30лв., към която е приложена данъчна ставка за данъка по реда на чл.48, ал.2 от ЗДДФЛ-15%, вследствие на което е установен данък в размер на 1767,50лв. Внесеният патентен данък от лицето по реда на ЗМДТ в размер на 140,00лв. е приспаднал от дължимия данък.

Допълнително установения данък върху доходите на физическото лице е определен в размер на **1627,50** лв.

За 2011г. в Г. е деклариран доход, подлежащ на облагане с патентен данък в размер на 140,00лв., като в приложение № 7 са декларирани приходи 45 140,92лв., разходи 39566,08лв., доход 5574,84лв. Данъчната основа за облагане по реда на чл.122, ал.2 от ДОПК е определена, като са взети предвид стойността на закупените стоки (неотчетени разходи) в размер на 16 857,70лв. и неотчетени приходи в размер на 22 980,42лв. (формирани от стойността на неотчетените фактури, увеличени с надценка от 36,32%). Определеният доход в размер на 11697,56лв. е намален със ЗОВ(8%-935,81лв.). Определена е данъчна основа за облагане с данък върху дохода от стопанска дейност като едноличен търговец в размер на 10 761,76 лв., към която е приложена данъчна ставка за данъка по реда на чл.48, ал.2 от ЗДДФЛ-15%, вследствие на което е установен данък в размер на 1614,26лв. Внесеният патентен данък от лицето по реда на ЗМДТ в размер на 140,00 лв. е приспаднал от дължимия данък.

Допълнително установения данък върху доходите на физическото лице е определен в размер на **1 474,26** лв.

За 2012г. в Г. е деклариран доход, подлежащ на облагане с патентен данък в размер на 140,00лв., като в приложение № 7 са декларирани приходи

49 429,56лв., разходи 47 361,22лв., доход 2068,34лв. Данъчната основа за облагане по реда на чл.122, ал.2 от ДОПК е определена, като са взети предвид стойността на закупените стоки (неотчетени разходи) в размер на 790,59лв. и неотчетени приходи в размер на 975,59лв. (формирани от стойността на неотчетените фактури, увеличени с надценка от 23,40%). Определеният доход в размер на 2 253,34лв. е намален със ЗОВ (403,20лв.). Определена е данъчна основа за облагане с данък върху дохода от стопанска дейност като едноличен търговец в размер на 1 850,14лв., към която е приложена данъчна ставка за данъка по реда на чл.48, ал.2 от ЗДДФЛ-15%, вследствие на което е установен данък в размер на 277,52лв. Внесеният патентен данък от лицето по реда на ЗМДТ в размер на 140,00 лв. е приспаднал от дължимия данък.

Допълнително установения данък върху доходите на физическото лице е определен в размер на **137,52** лв.

За 2013г. в Г. е деклариран доход, подлежащ на облагане с патентен данък в размер на 140,00лв., като в приложение № 7 не са декларирани приходи, разходи, доход. В констатациите на ревизионния доклад е посочено, че не са установени различия с декларираните данни.

За 2013г. не е определян допълнително доход на лицето.

Въз основа на изложеното, с оспорвания акт са установени задължения за данък върху общия доход на физическото лице в размер на 5 727,95лв., при декларирани от лицето в размер на нула лева, но са приспаднати внесени суми за патентен данък по ЗМДТ 780,00 лв. Установени са задължения за лихви в размер на 2 146,92 лв.

II. **Относно установените задължения по ЗДДС**

Констатирано е, че [фирма] не е регистрирано лице по реда на ЗДДС. В акта са описани констатираните обстоятелства относно формиране на облагаемия оборот за регистрация по ЗДДС. Същите произтичат от отразени продажби от търговския обект за търговия на дребно с железария и стоки за бита на [фирма] и неотразени продажби на същия вид стоки, за които е констатирано, че не са декларирани от лицето, т.е. за които е направен извода, че са укрити приходи.

От общо получените приходи и доходи е формиран облагаем оборот по смисъла на ЗДДС в размер на 51693,51лв. за периода 01.09.2007г. до 31.08.2008г. (данните подробно са описани в РД стр.50-53). Констатирано е, че към 31.08.2013г. облагаемия оборот на лицето е под необходимия минимум за задължителна регистрация по ЗДДС, в съответствие с чл.96, ал. 1 от ЗДДС.

Въз основа на гореизложеното, е направен извод, че лицето Г. С. с [фирма] е било длъжно по реда на чл.96, ал.1 от ЗДДС в 14-дневния срок от изтичане на

данъчния период, през който е достигнало облагаемия оборот, да подаде заявление за регистрация, а именно на 14.09.2008 г.

На основание чл.122, ал.2 от ДОПК, във връзка с чл.102, ал. 3 от ЗДДС, са определени данъчни задължения по горепосочените доходи (декларирани и недеklarирани) от дейност упражнявана като търговец, и по приходи от фактури от дейността на едноличния търговец, за данъчни периоди от 28.09.2008г. до м. 15.09.2013 г. в общ размер на 10480,27 лв.

Органът по приходите е анализирал и описал за всеки данъчен период неотразените фактури, данъчните им основи и ДДС, както и издателите на фактурите. Формирана е данъчна основа за облагане, като резултат за съответния данъчен период. Същата е определена, като са взети предвид данъчната основа на недеklarираните от ЕТ продажби (но декларирани като приходи в счетоводството на ЕТ) и данъчната основа на недеklarираните продажби, формирана от неотчетените фактури издадени към ЕТ (покупки), умножена по търговска надценка определена за всяка година. Така определената данъчна основа за продажбите е умножена по данъчна ставка 20 % по реда на чл. 66 от ЗДДС, което представлява определения при ревизията данък върху облагаемите доставки.С РА е признато правото на приспадане на данъчен кредит по всички фактури. Въз основа на определените данък върху облагаемите доставки и размера на данъчния кредит е установен резултат за всеки един данъчен период, подробно описан в РД.

С оспорвания акт са установени задължения за ДДС в размер на 10 480,37 лв. и са начислени лихви за забава в размер на 6 297,85 лв.

III. Относно установените задължения за 330

В хода на ревизията е установено, че Г. М. С. е регистриран като самоосигуряващо се лице и изпълнява стопанска дейност като [фирма]. Същият се осигурява върху минимален осигурителен доход за самоосигуряващи се лица, както следва: върху 240,00лв. за 2008г.; 260,00лв. за 2009г.; 420,00лв. за 2010г. и 2011г.; 450,00лв. за 2012г. и 2013г. Установено е още, въз основа на подадени декларации обр.3 с код вид осигурен 50 (пенсионер), че от м. 07.2004г. лицето Г. С. е пенсионер, поради което на основание чл. 4, ал. 6 от КСО е задължително осигурен само за здравно осигуряване.

В оспорения РА и в РД са описани констатираните обстоятелства относно формиране на осигурителния доход за лицето по 330. Размерът на осигурителната вноска за здравно осигуряване е определен върху облагаемия доход по ЗДДФЛ, формиран по реда на чл.122, ал.2 от ДОПК, тъй като същият представлява осигурителен доход за лицето. Извършената корекцията на осигурителния доход за здравни вноски е вследствие на установеният облагаем доход на лицето по ЗДДФЛ, който произтича от отразени продажби

от търговски обект за търговия на дребно с железария и стоки за бита на [фирма] и неотразени продажби на същият вид стоки, за които е констатирано, че не са декларирани от лицето, т.е. за които е направен извода, че представляват укрити приходи.

При установяване на данъчна основа за облагане с данък върху доходите на физическото лице, констатираните задължения за здравно осигуряване са приспаднати от дохода преди облагането му с данък. Сумата на дохода и размера на осигурителните вноски са подробно описани по години, в частта по ЗДДФЛ.

Въз основа на изложеното, в оспорения акт са установени задължения за осигурителни вноски за фонд ЗО в размер на 3 839,61лв., при декларирани от жалбоподателя 2 193, 30лв.

Допълнително установените задължения за ЗО са в размер на 1646,31лв., върху която сума са начислени лихви за забава в размер на 718,65лв.

В хода на съдебното производство при първоначално разглеждане на делото са приети като писмени доказателства представените с жалбата и административната преписка писмени документи. По искане на жалбоподателя са събирани и гласни доказателства и са назначени две експертизи- съдебно-счетоводна/ ССЧЕ/ и съдебно-почеркова/ СПЕ/. В настоящото производство, съгласно задължителните указания на Върховен административен съд [населено място] по адм. дело №3382/2018г., съдът е допуснал изслушването на повторна СПЕ и допълнителна ССЧЕ.

Видно от заключението на първоначалната ССЧЕ, по отношение на доставчика [фирма] - всички фактури, издадени на жалбоподателя имат подписи за предал и получил стоката. Представените контролни ленти от касови апарати на дружеството не съдържат стойността на съответната продадена стока, тъй като съдържат общия оборот за съответния ден. Не са представени приемо-предавателни протоколи. Управителят на [фирма] е декларирал, че за стоките са издадени фактури от обект в [населено място], [улица], като не става ясно за чия сметка е транспортът. По отношение на [фирма] - са представени фактурите, обект на проверката, но същите нямат положени подписи. Липсват и приемо-предавателни протоколи. Няма информация за извършено плащане. Не са представени транспортни документи, удостоверяващи транспорта на стоките. Вещото лице е установило, че част от фактурите, издадени от [фирма] съдържат подписи на предал и получил стоката, а друга част-не. Липсват приемо-предавателни протоколи, както и информация за плащането на фактурите и доказателства за извършени транспорт. Според заключението, върху голяма част от фактурите, издадени от [фирма] са положени подписите на доставчика и клиента, с изключение на 8 бр. фактури, върху които има подпис само на предал. Представените дневни отчети не съдържат информация за отделните стойности на продадените през деня стоки, а само общ оборот за деня. От

страна на [фирма] са представени част от фактурите, обект на проверката. Същите са подписани от страна на получателя и на продавача и към тях има касови бонове, издадени от ЕКАФП. Липсват доказателства за извършен транспорт- не са приложени пътни листа или др. транспортни документи. По отношение на доставчика [фирма] вещото лице е установило, че върху фактурите, обект на проверка няма подписи на страните по сделките. Не са приложени други документи, свързани с доставките по тези фактури. Относно доставките от [фирма], в хода на изпълнение на експертизата е установено, че от четирите фактури, всички са подписани от доставчика, а една от тях - и от клиента. Предоставени са подробни дневни финансови отчети, от които е видно, че има въведена сума в касовия апарат на съответна дата, идентична на сумата в процесна фактура от същата дата. Представени са пътни листове за превоз на стоката до [населено място] и стокови разписки, с изключение към фактура 39638/08.08.2008 г. Подобни са констатациите и подосежно [фирма] - от дружеството са представени фактурите, обект на проверката. Всички фактури са подписани от доставчика, като от всичките 95 бр. фактури, само върху 7 бр. няма подпис на получателя. Към всяка от фактурите е издаден касов бон от ЕКАФП. Представени са пътни книжки на товарни автомобили, собственост на [фирма], с маршрути, описани в таблицата в констативно-съобразителната част на заключението. Всички фактури, издаден и от [фирма] са подписани от доставчика, като от тях, върху 5 бр. няма подпис на получателя. Към всяка от фактурите е издаден касов бон от ЕКАФП. Представени са пътни листа на товарни автомобили, заведени като дълготрайни активи при [фирма], с маршрути, описани в таблицата в констативно- съобразителната част на заключението. Идентични са констатациите и по отношение на доставчиците [фирма] и [фирма], като за втория са налице документи за извършен транспорт до [населено място]. По отношение на [фирма] от експертизата е установено, че двете фактури, обект на проверката са подписани само за доставчика. За същите са издадени касови бонове от ЕКАФП, съставени са и приемо-предавателни протоколи, подписани от двете страни.

В заключенията на съдебнопочерковата експертиза, изпълнена при предходното разглеждане на делото, вещото лице е дало отговор на поставените от съда въпроси досежно авторството на подписите на „получател“ върху представените по делото фактури. Същото обаче не е съобразило приложените справки към заключението на ССЕ. Именно това е обусловило връщането на делото за ново разглеждане и назначаването на повторна СПЕ.

Видно от заключението на повторната СПЕ се установява, че подписите положени от Г. С. в графа „получател“ са негови в 91бр. фактури издадени от доставчик [фирма], 12бр. фактури издадени от доставчик [фирма], 13бр. фактури издадени от доставчик [фирма], 8бр. фактури издадени от доставчик [фирма], 51бр. фактури издадени от доставчик [фирма], 20бр. фактури издадени от доставчик [фирма], 9бр. фактури издадени от доставчик [фирма] и 2бр. фактури издадени от доставчик [фирма]. По отношение на

останалите описани в експертизата фактури, вещото лице заявява, че или не са подписани, или това е сторено от неизвестно лице.

Настоящият съдебен състав намира, че следва да кредитира заключението на повторната СПЕ, като добросъвестна, компетентна и неоспорена от страните. Съдът съобрази, че вещото лице е извършило задълбочен и обоснован анализ на всички фактури, за които се твърди, че не са отчетени, посочени в първоначалното заключение на ССЧЕ, съгласно съставените справки от вещото лице –икономист.

Съгласно указанията на ВАС, в хода на настоящото производство е изготвена и приета по делото допълнителна ССЧЕ, която е отговорила в цялост на поставените въпроси, като вещото лице е изчислило облагаемия оборот по чл.96, ал.1 и ал.2 от ЗДДС, като в данъчната основа на неотчетените продажби на стоки, е включило стоките по онези фактури, за които в основното заключение на ССЧЕ е установено, че са налице доказателства за доставяне и получаване на стоките (двустранно подписани приемо-предавателни протоколи, транспортни документи за превоз – фактури с номера[ЕИК] и [ЕГН], издадени от [фирма], фактура 38484, издадена от [фирма], фактури с номера:23436, 23451, 25096 и 34252, издадени от [фирма]), както и тези по фактурите, за които повторната СПЕ е установила, че са подписани за получател от Г. С.. Вещото лице е посочило на коя дата е следвало да се регистрира жалбоподателя по ЗДДС, с оглед достигнатия оборот и на коя дата са отпаднали основанията за задължителната му регистрация по ЗДДС. Определило е размера на дължимия ДДС по чл.102, ал.3 за периода от датата, на която е следвало да се регистрира търговеца по ЗДДС до датата, на която са отпаднали основанията за задължителна регистрация. Изчислило е данъчната основа по ЗДДФЛ и размера на дължимия данък за довносяне по чл.48, ал.2 от ЗДДФЛ.

Съдът кредитира с доверие заключенията на основната и допълнителната ССЧЕ, като неоспорени от страните. В тази връзка съдът съобрази заключението на ВЛ по първоначалната С. експертиза, че за доставките по фактурите, издадени от Д. Е. са налице представени стокови разписки, подписани за предал, пътни книжки за извършен транспорт по конкретно описан маршрут, включително [населено място], където се намира обекта на ревизираното лице. Такива са налице и досежно фактурите, издадени от Д. Е., К. - АВС О. и ЕТ Дъга - Г. А.. За доставката на стоките, предмет на фактурите от Пле - ер Е. в хода на ревизията са представени приемо - предавателни протоколи, подписани от ЕТ С. - Г. С..

При така установеното от фактическа страна, съдът намира следното:

Жалбата изхожда от надлежна страна–адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в законоустановения срок на основание чл.156, ал.5 вр.ал.4 вр.чл.155, ал.1 от ДОПК, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е **частично основателна**.

Съгласно чл.160, ал.2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Настоящата инстанция, след като извърши проверка на събраните в хода на ревизията и в предходното съдебно производство писмени и гласни и доказателства, намира, че спорът е свързан с отговора на въпроса дали е налице реалност на фактурираните услуги от описаните доставчици и дали реално същите са предоставени от тях.

При ревизията е констатирано, че за дейността на физическото лице са налице обстоятелства по смисъла на чл. 122, ал.1, т.2 и т.4 от ДОПК, а именно: воденото счетоводство не дава възможност за установяване на основата за данъчно облагане, както и че са налице данни за укрити приходи или доходи.

Съгласно [чл.124, ал.2 ДОПК](#), когато основанията по ал.1 са установени чрез събраните в хода на ревизията доказателства, фактическите констатации в ревизионния акт се считат за верни до доказване на противното.

За да преминат към облагане по особения ред, органите по приходите са приели наличие на обстоятелства по чл.122, ал.1, т.2 от ДОПК: данни за укрити приходи или доходи. Като фактическо основание да се премине към облагане по аналог са констатациите в хода на ревизията, че за отчетния период ревизираното лице не е отразило в счетоводството си фактури за доставка от доставчици, подробно описани в РД, с предмет на доставките промишлени стоки. Въз основа на събраните в хода на ревизията доказателства, органът по приходите е приел, че жалбоподателят е получил стоките, описани в издадените от доставчиците неосчетоводени фактури, които е продал и е реализирал приход, недеклариран от него, т.е. налице са данни за укрити приходи.

Съдът намира, че наличните по делото неподписани фактури или подписани от други, неустановени лица но не и от жалбоподателя, са годни документи, тъй като съгласно ЗСч не се изисква задължителен реквизит наличието на подпис. Същите обаче, не могат да се приемат за единствено достатъчни, за да се приеме за безспорно установено, че стоката е получена и предадена на получателя в търговските му обекти. Съдът намира, че в хода на ревизията следва да е безспорно установена т.нар. реалност на доставката.

В РА и РД приходните органи застъпват тезата, че с издаване на фактурите, стоките по тях следва да се считат получени при получателя и реализирани. В тази връзка съдът съобрази възприетата практика, когато се извършва

преценка за право на приспадане на данъчен кредит, да се изисква установяване реалност на доставката. Това означава същите критерии да бъдат възприети и когато се твърди, че са налице облагаеми доставки, да се установи наличието и на други релевантни доказателства, каквито са например двустранно подписани приемо-предавателни протоколи във връзка с прехвърляне на правото на собственост върху родово определените стоки, плащане от страна на получателя, доказано изходящо от него, /каквото липсва/, изписване на стоките от склад на доставчиците и др. първични счетоводни документи.

Съдът намира, въз основа на обсъдените по-горе доказателства, че не са налице достатъчно такива за реално извършени доставки по неподписаните от жалбоподателя фактури, издадени от [фирма] и В. България Е.. Както бе посочено, същите не съдържат подписи и не са представени каквито и да било доказателства за доставяне и получаване на стоките от [фирма], няма доказателства за плащане на стоките. Оригинали на фактурите не са открити в счетоводството на търговеца, не са открити данни за разходи по доставките. Липсват доказателства и за последваща реализация на стоките. Ето защо, следва да се приеме за необоснован извода на ревизиращите органи, че такива приходи са реализирани.

При тези обстоятелства, предвид липсата на доказателства, установяващи факта, че жалбоподателят е получател на стоките, предмет на доставките, във фактурите на посочените по-горе доставчици- А.“ О. и В. България Е., съдът намира, че по отношение на тези доставки не са налице предпоставките на чл.122 ал.1, т.2 от ДОПК,.

При липсата на констатации за обстоятелства по чл.123, ал.1, т.1 или т.2 от ДОПК, наличието на приход не се презумира, а следва да бъде безспорно установен от органите по приходите, като данъчната основа следва да се определи съгласно изискванията на чл.122, ал.4 вр. ал.2 от ДОПК, като се докаже наличието на приход.

Действително, фактическите констатации на РА се ползват с презумптивна доказателствена стойност, но само когато основанията за преминаване към особения ред са подкрепени с безспорни доказателства.

Съдът намира, че в настоящия случай, органът по приходите не е установил относимите към доставките факти, а се е позовал единствено на счетоводните записи и потвържденията на проверяваните доставчици.

Що се касае до доставките по фактурите, издадени от Д. Е., от заключението на първоначалната ССЧЕ се установява, че за същите са представени стокови разписки, подписани за предал, пътни книжки за извършен транспорт по конкретно описан маршрут, включително [населено място], където се намира обекта на ревизираното лице. За доставката на стоките, предмет на фактурите от Пле - ер Е. са представени приемо - предавателни протоколи,

подписани от ЕТ С. - Г. С..По фактурите, издадени от Д. Е., К. - АВС О. и ЕТ Дъга - Г. А., са представени документи за транспорт на стоката до обекта на ревизирания търговец - пътни книжки, пътни листове.

По отношение на фактурите, издадени от Т. Е. О. (общо 276 броя), К. Орбико Е., С. М. Е. и Солика Е. не са представени доказателства за предаване и получаване на стоките, включително транспортни документи. В този случай е релевантно подписването на фактурите за получател от ревизираното лице. Наличието на подпис на получателя върху фактурата не е задължителен реквизит от гледна точка редовността на документа по ЗСч и ЗДДС, но наличието на такъв подпис, положен от ревизираното лице или от неговите служители, представлява признание, че стоката е доставена и получена, респективно, че лицето е разполагало с данъчния документ, но не го е отразило в счетоводството си.

Предвид изложеното, настоящият състав намира, че с оглед събраните доказателства по делото, както и предвид липсата на доказателства по административната преписка, е оборена презумпцията по чл.124, ал.2 ДОПК относно верността на фактическите установявания в РА досежно приетото от приходните органи наличие на реализиран оборот, върху който не е начислен ДДС, в резултат на продажби на стоки, получени по фактури, които не са подписани от жалбоподателя / с изключение на фактури с номера[ЕИК] и [ЕГН], издадени от [фирма], фактурите, издадени от [фирма], фактури с номера:23436, 23451, 25096 и 34252, издадени от [фирма]/, т.е. не е налице основанието по чл.122, ал.1 т.2 от ДОПК. Не се установява наличие на доставка и данъчно събитие по всяка от тези фактури, както и впоследствие наличието на реализиран оборот за описаните в тях стоки. Липсват надлежни и категорични доказателства за реалното извършване на твърдяните от ревизиращите доставки, като приходната администрация е обосновала изводите си за тяхното осъществяване единствено със счетоводното отразяване на фактурите и дадените от част от доставчиците потвърждения. Във връзка с повечето доставки не са представени приемо–предавателни протоколи, стокоски/складови разписки или товарителници, досежно реалното получаване на стоките. Облагаемият оборот не може да се формира единствено въз основа на потвърждения на доставчиците и в тежест на органа по приходите е да установи, че лицето е получило стоките и съответно е реализирало оборот от продажбата им в размера, посочен в обжалвания акт. Поради това не може да се приеме за установено, че стоките по процесните фактури, извън тези, посочени по-горе, са реализирани на вътрешния пазар, като за тяхната продажба не е издаден документ, а получените приходи не са отчетени като такива и са укрити.

По отношение на останалите 206 бр. фактури издадени от доставчиците [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] подписите положени за получател са на жалбоподателя Г. С., поради което съдът приема, че получаването на стоките по тези фактури е доказано. Наличието на подпис, положен от ревизираното лице или негов служител,

представлява признание, че стоката е доставена и получена, респективно, че лицето е разполагало с данъчния документ, но не го е отразило в счетоводството си. Предвид разпоредбата на чл.180 от ГПК, приложима в настоящото производство по силата на §2 от ПР на ДОПК, частни документи подписани от лицата, които са ги издали съставляват доказателство, че изявленията които се съдържат в тях са направени от тези лица. Предвид това, както и че същите не са намерили отражение в счетоводство-то на жалбоподателя за ревизирания период, съдът счита ,че е налице основание по смисъла на чл.122, ал.1, т.4 от ДОПК за провеждане на ревизията по реда на чл.122, ал.2 от кодекса. Тези фактури следва да бъдат включени при определяне на облагаемите обороти, респективно –въз основа на тях да бъдат установени нови размери на задълженията по ЗДДС и ЗДДФЛ, като се съобрази заключението по допълнителната ССЧЕ.

Освен това , съдът намира, че данъчната основа за определяне данъка по ЗДДФЛ следва да се намали със задълженията за ЗОВ, като се съобрази, че установяването на задължения за осигурителни вноски за ЗО по особения ред е въведено с нормата на чл.124а ДОПК, която е в сила от 15.02.2011 г. Поради липсата на обратно действие, е неприложима за задължения за предходни периоди, каквито са процесните от 01.01.2008 г. до 14.02.2011 г. В този смисъл е тълкувателно решение № 1/18.05.2016 г. на ОССК на ВАС по т.д. № 3/2015 г., което е задължително съгласно чл.130 ЗСВ. С това решение съдът е отменил допълнително установените задължения за ЗОВ, което изключва възможността за приспадането им от данъчната основа за определяне на данъка по ЗДДФЛ.

Предвид гореизложеното и като съобрази заключението на допълнителната ССЧЕ, съдът приема, че Задълженията на жалбоподателя по Закон за данък върху доходите на физическите лица по чл.48, ал.1 от ЗДДФЛ, възлизат на, както следва:

за 2008г. в размер 549,93лв. и законни лихви сумата 354,91лв.;

за 2009г. в размер 616,18лв. и законни лихви сумата 326,27лв.;

за 2010г. в размер 1175,46лв. и законни лихви сумата 501,11лв.;

за 2011г. в размер 976,85лв. и законни лихви сумата 315,19лв. или общо жалбоподателят е задължен за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ за ЕТ–главница в размер на 3675,94лв. и лихва в размер на 1527,81лв. или общо **5203,75лв.**

Следователно, частта от процесния РА, с която на жалбоподателя е определен данък по чл.48, ал.2 от ЗДДФЛ главница в размер на 4947,95лв. е незаконосъобразна за сумата над 3675,94лв. до пълния размер на задължението, както и лихвите за просрочия към тях в размер на 2146,92лв. е незаконосъобразна за сумата над 1527,81лв.

Изложеното влече след себе си извод за незаконосъобразност на РА досежно неподписаните фактури/ с изключение на фактури с номера[EИК] и [ЕГН], издадени от [фирма], фактурите, издадени от [фирма], фактури с

номера:23436, 23451, 25096 и 34252, издадени от [фирма]/ и в частта по ЗДДФЛ и 330, доколкото тези задължения също стъпват на оборените констатации на приходната администрация по ЗДДС.

През ревизирания период Г. М. С. с [фирма] е пенсионер, поради което не попада в кръга на задължително осигурените лица съгласно чл.4, ал.3, във връзка с ал.6 от КСО и дължи осигуровки само по ЗЗО.

Въз основа на констатациите относно задълженията по ЗОДФЛ и заключението на допълнителната ССЧЕ, съдът приема, че жалбоподателят е задължен за ЗО главница в размер на 114,44лв. и лихва в размер на 36,93лв. или общо **151,37лв.**

Процесният РА, с която на жалбоподателя е определен ЗО за довносяне главница в размер на 1646,31лв. е незаконосъобразна за сумата над 114,44лв. до пълния размер на задължението, както и за лихвите за просрочия към тях за сумата над 36,93лв.

Задължения по ЗДДС за периода 15.09.2008 г. – 14.09.2013г.

След като взе предвид подписаните от жалбоподателя фактури и подхода, заложен в РА, и ССЧЕ експертизи, съдът приема, че облагаемият оборот на [фирма] за последните 12 месеца преди текущия, за първи път достига 50 000 лв. към 30.11.2008г. Към 31.10.2009 г. оборотът спада под 50,000 лв., съответно отпада задължението за регистрация по ЗДДС. Следващия период, в който е достигнат прага за задължителна регистрация по ЗДДС е 30.09.2010г. Към 31.10.2011г. отпада основанието за задължителна регистрация. Към 31.07.2012г. отново е налице обстоятелство за задължителна регистрация по ЗДДС, което отпада към 30.09.2012г. Към 30.11.2012 г. отново е достигнат оборот от 50,000 лв. за последните 12 месеца преди текущия, като към 31.12.2012 г. спада под този праг. През 2013г. в нито един от данъчните периоди задълженото лице не достига прага за задължителна регистрация по ЗДДС.

Съгласно изчисленията, направени в допълнителното заключение на ССЧЕ, дължимата главница за ДДС е на стойност 4,739.03 лв. (7,391.79 лв. – 2,652.76 лв.), а дължимата лихва е 2,652.76 лв. върху главница от 5,204.65 лв., като в посочената сума 7,391.79 лв. е приспаднато от общото задължение сумата от 465.62 лв., която представлява неприспаднат ДДС, възникнал на 14.10.2012г.

При това положение жалбоподателят е задължен да начислява ДДС за посочените по горе периоди. Следващият се ДДС е в общ размер от 4,739.03лв. и лихва за просрочие в размер на 2,652.76лв. или общо 7391,79лв.

Следователно, частта от процесния РА, с която на жалбоподателя е определен за вносяне ДДС в общ размер от 10480,27лв. е незаконосъобразна

за сумата над 4739.03лв. до пълния размер на задължението, както и за лихвите за просрочие към тях, за сумата над 2652.76лв. общо, до 6297,85лв.

Предвид очерталия се изход на делото, жалбоподателят има правото на разнос-ки, съразмерно на уважената част от жалбата (12746,91лв.) за доказано направените такива по делото, а в полза на ответната администрация следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, съобразно отхвърлената част от жалбата (13491,04лв.) в размер, определен по реда на чл.8, ал.1, т.1 от Наредба №1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (Наредба №1/09.07.2004г.).

Освен това, по отношение на заявените искания за присъждане на разноски и юрисконсултско възнаграждение в полза на страните, съдът съобрази следното:

За производството по административно дело 9089/2015г. на Административен съд, С. град жалбоподателят е заплатил:

- 50 лв. държавна такса за образуването на делото (лист 2., дело № 9089/2015г. на АССГ),

- общо 1800 лв /250 лв., 200 лв. 350 лв., 800 лв., 200.лв./ възнаграждения за вещи лица (листи: 144, 200, 220, 265, 297, дело 9089/2015г. на АССГ).

- адвокатски хонорар не е претендиран (лист 293 протокол, дело №9089/2015г. на АССГ),

За производството по административно дело 3382/2018г. на ВАС жалбоподателят е заплатил

- 25.,00 лв. държавна такса за образуването на делото (лист 3., дело № 3382/2018г. на ВАС),

- адвокатски хонорар не е претендиран.(лист 24 - гръб, дело №3382/2018г. на ВАС),

За производството по настоящото административно дело жалбоподателят е заплатил:

- общо 1400 лв /300 лв., 400 лв., 400 лв., 300 лв./ възнаграждения за вещи лица (листи 37, 46, 93, 152).

- адвокатски хонорар не е претендиран (лист 150 гръб, от делото),

Общ размер направени разноски : 3 275 лв

Съответно, от общия размер направени разноски в размер на 3 275 лв. на жалбоподателя се дължат за разноски в размер на 1593 лева, изчислени

съобразно уважената част от жалбата (12746,91лв.)

В полза на ответника се дължи сумата 674,55 лева, изчислена съобразно отхвърлената част от жалбата (13491,04лв.)

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160, ал. 1, предл. последно от ДОПК, Административен съд – София град, I – во отделение, 18-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ ревизионен акт (РА) № 2222–06140–01732–091–001 от 01.06.2015г., издаден от М. А. К., на длъжност началник сектор–възложил ревизията и Надежда Б. Б., на длъжност главен инспектор по приходите–ръководител на ревизията, потвърден с решение №1228 от 10.08.2015г. на директора на дирекция „ОДОП“ [населено място], в частите му, с които на Г. М. С., [ЕГН], с регистрация като [фирма],[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено място],[жк], Зона В001, ет.13, ап.83, е определен за внасяне данък по ЗДДС в общ размер от 10480,27лв. за сумата над 4,739.03лв. до пълния размер на задължението, както и лихвите за просрочия към тях общо в размер на 6297,85лв. за сумата над 2652.76лв.

-в частта му, с която на жалбоподателя е начислен данък по чл.48, ал.1 от ЗДДФЛ за 2008г. в размер от 787,05лв. за сумата над 549,93лв. и са начислени законни лихви за сумата над 354,91лв.;

за 2009г. в размер от 921,62лв. за сумата над 616,18лв. и са начислени законни лихви за сумата над 326,27лв.;

за 2010г. в размер от 1627,50лв. за сумата над 1175,46лв. и са начислени законни лихви за сумата над 501,11лв.;

за 2011г. в размер от 1474,26лв. за сумата над 976,85лв. и са начислени законни лихви за сумата над 315,19лв.;

в частта му, с която на жалбоподателя допълнително са установени задължения за ЗО в размер на 1646,31лв., за сумата над 114,44лв. и са начислени лихви за забава за сумата над 36,93лв.

ОТХВЪРЛЯ жалбата в останалата и част.

ОСЪЖДА Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика", [населено място]-див, при ЦУ на НАП да заплати на Г. М. С., [ЕГН], с регистрация като [фирма],[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено място],[жк], Зона В001, ет.13, ап.83, сумата от 1593лв. / хиляда петстотин деветдесет и три лева/, представляваща разноски по делото, съразмерно на уважената част от жалбата.

ОСЪЖДА Г. М. С., [ЕГН], с регистрация като [фирма],[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено място],[жк], Зона В001, ет.13, ап.83, да заплати на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика", [населено място], при ЦУ на НАП сумата от 674,55 лв./ шестстотин седемдесет и четири лева и 55 стотинки/, представляваща разноски по делото, съразмерно на

отхвърлената част от жалбата.

ВРЪЩА на ОД на МВР – Л. предоставените оригинални документи за послужване.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

СЪДИЯ: